

ved det Tidspunkt, da en eventuel ny Toldlov træder i Kraft, altsaa om man ikke rettere burde have vedigeret det stillede Endringsforslag saaledes, at Bemyndigelsen skulde gjælde, enten indtil en Toldlov træder i Kraft eller for et Tidrum af 5 Aar. Man har dog haat overveiende Betænkelse ved denne Redaktion, idet det turde være at befrygte, at en saadan Bestemmelse, der absolut medførte denne Bemyndigelses Bortfalden ved en eventuel ny Toldlov, ikke vilde lette en ny Toldlovs Tilblivelse, men mulig være en ny Sten om Foden paa denne Reformens endelige lykkelige Tilblivelse, og da denne Reform vistnok kan have tilstrækkelige Banfælgigheder iforveien, har man ikke anset det for vigtigt at føie nye dertil. Det er altsaa udgaaende fra disse Synspunkter, at Udvalget, som sagt, med Undtagelse af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds, har enedes om at benytte denne indskrænkende Bestemmelse til Lovforslaget, hvilket man altsaa forøvrigt skal anbefale til Thingets Vedtagelse. Jeg skal sige til, hvad jeg mulig ikke engang behøver, at det er en Selvfølge, at denne Bestemmelse om Bemyndigelses Indskrænkning til fem Aar ikke kan være saaledes at forstaa, at der i Løbet af de fem Aar skulde kunne gives en vedvarende Bevilling for een eller flere saadanne Anstalter, en Bevilling, som skulde kunne være ud over de fem Aar. Det er selvfølgeligelig Mening, men det er klart, at den hele Lov og enhver Bemyndigelse, som Loven indeholder, bortfalder, dersom den ikke fornyes, eller der ad anden Veie træffes en Ordning af disse Forhold. Jeg skal altsaa med disse Bemærkninger anbefale saavel Endringsforslaget som Lovforslaget til Vedtagelse.

Tanber: Naar man hørte den ærede Ordspørers Foredrag, tror jeg, at man maatte faae et levende Indtryk af, hvor mange Banfælgigheder der er forbundet med Undtagelseslove. Den ærede Ordspører fremstillede de forskjellige Betænkelse, som have reist sig i Udvalget, og han tillagde dem en ikke ringe Vægt; han begrundede endog saa derpaa det Forslag fra Udvalgets Side, at man skal indskrænke Lovens Gyldighed til fem Aar. Naar det ærede Flertals Betænkelse er ere saa store, tror jeg, at Sagen ikke er fuldkommen gennemtaent. Jeg vil tillade mig at henstille til Enhvers Overveelse, hvad Følgen vil være af, at man begreender Loven til fem Aar. Deraf vil jo Følgen blive den, at Rektifikationsanstalten bliver opprettet, og man vil saa staa overfor det Valg enten at nøde en bestaaende Anstalt til at ophøre eller at forlænge Loven, selv om Betænkelse, skulde blive dobbelt saa store om fem Aar. Det er den daarlige Udvei man overhovedet kan vælge, og hvis man endelig vil vælge en saadan Udvei, maatte man ialtfald sette Fristen noget skarper, saaledes som jeg har tilladt mig at antyde, nemlig ved at begrænse Lovens Varig-

hed, indtil en ny Toldlov udkom. Nu bemærkede den ærede Ordspører, at en ny Toldlov kan have Banfælgigheder nok at kæmpe imod, inden den udkommer, og derfor bør vi ikke forpøge Banfælgighederne. Jeg tror dog egentlig ikke, hvis jeg har forstaaet det ærede Flertals Synsmaade ret, at det er Hensynet til de Banfælgigheder, som kunne møde den nye Toldlov, der har bevæget Udvalget til at gaa ind paa dette Lovforslag, men snarere Hensynet til Rektifikationsanstalten. Det ærede Udvalg har ikke ønsket at lægge Rektifikationsanstalten Hindringer i Veien, og det har vist været dets eneste eller dets aldeles overveiende Betragtning. Jeg for mit Vedkommende ønsker heller ikke at lægge saadanne Anstalter større Hindringer i Veien, end almindelige Hensyn kræve, men jeg betragter det i og for sig ikke som noget Gode, at der oprettes Rektifikationsanstalter for udenlandsk Brændevin her i Landet. I det Hele taget betragter jeg det som en noget tvivlsom Veie, vi ere komne ind paa, den Bestræbelse, der ytrer sig paa saa mangehaande Maader efter at stabe nye Industrier her i Landet uden Hensyn til, om saadanne Industrier virkelig have deres Rod i vore Forhold eller ei. En saadan Bestræbelse møde vi jo, hvergang der er Tale om industrielle Forhold, Toldforhold eller hvilke som helst andre. Lad os stabe nye Næringsveie, saa kunne flere Mennesker komme til at leve, saa kunne Pengene finde Anvendelse. Men Hovedpunktet er, om de have Rod i Landet, om de kunne staa paa deres egne Fødder, om de kunne betale sig selv. Denne Industri, her er Tale om, er ikke en Industri, der kommer til at staa paa sine egne Fødder, men vil være knyttet til Spritfabrikationen. Det er, som bekendt, de danske Spritfabriker, der ønske at oprette en saadan Rektifikationsanstalt i Forbindelse med deres øvrige Industri. Nu er jo Spritfabrikationen her i Danmark ingenlunde en af vore egne Forhold udsprungne Industrier, men en ved en meget stærk Beskyttelse fremadlet Industri. Der findes ikke nogen Industri her i Danmark, der nyder en saadan Beskyttelse som Spritfabrikationen. Jeg tror, det vil være gaanligt ligeoverfor de stærke Naab om Beskyttelse, som lyde fra anden Side, nu blot med Hensyn til dette ene Punkt at gjøre opmærksom paa, hvor stor denne Beskyttelse er, og hvilken Indflydelse den kan have.

Ved Toldloven af 1863 gif man ud fra, at Afgiften vilde være 4 Skilling pr. Pot 8 Graders Brændevin, og naar man nu vil reducere dette, som jeg har gjort, med Hensyn til alle Tallene til Pund à 100 pSt. Tralles, saa svarer det til $11\frac{6}{10}$ Dre pr. Pund à 100 pSt. Tralles, og Tolden i 1863 var $21\frac{7}{10}$ Dre pr. Pund à 100 pSt. Tralles, saa Beskyttelsen altsaa bliver $10\frac{1}{10}$ Dre pr. Pund, hvilket svarer til $15\frac{5}{10}$ Dre pr. Pot à 100 pSt. Tralles, og det svarer atter til en Beskyttelse af 7 Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin. Det var Afgiften i 1863, men ved